

Universitätsbibliothek Paderborn

Meditationes De Præcipvis Fidei Nostræ Mysteriis

Vitæ ac Passionis D.N. Iesv Christi; Et B.V. Mariæ; Sanctorumq[ue] et
Euangeliorum occurrentium Cum Orationis Mentalis circa eadem praxi In
sex partes tributæ

Quæ Meditationes Complectitur circa omnia Christi Domini Acta, ab eius
Baptismo ad finem vsque Prædictionis, Doctrinam, Miracula, Parabolas

Puente, Luis de la

Coloniae, 1612

§. 3. Quod vita actiua opus habeat contemplatiua: & quænam circa hoc
quærelæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54633](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54633)

i Iacob. 1. 21

net edocta, illustrata, pasta, & amoris affectibus accensa, ac intra se *i insitum verbum recipit* increatum, qui est DEVS, cui perfecta charitatis vnitione coniungitur.

VITAM ACTIVAM OPVS
habere Contemplatiuâ, qua-
lesque circa hoc sint que-
relæ §.3.

8 Lu. 10. 40

ARTHA autem sat agebat circa frequens ministerium, quaestetit & ait: Domine non est tibi cura, quod soror mea reliquit me solam ministrare? Hac occasione ostenditur, quàm ACTIVA vita indigeat

I.

CONTEMPLATIVA. In primis enim manifestum fit exemplo Marthæ, solam actionem non sufficere ad Christo pro voto seruiendum, explendaque statûs sui munia; nisi eius soror Contemplatio suppetias ferat; cuius est deuotionem ac in externis functionibus dulcedinem impetrare; sine qua vita *Actiua* sicca & semicoeca esset, quæ relis & multis repugnantijs plena: propter quod dicebat Bernardus: Ipsius *Actionis* interesse, à Consideratione præueniri, & quamuis possit quis absque perfecta Contemplatione ad cælum peruenire; nemo tamen absque aliquo contemplationis modo poterit cum suauitate progredi, aut

*Lib. 1. de
Consid.*

onus

onus & iugum legis Domini iucundè portare.

EX quo sequitur propria necessitate vrgeri *actiuam* vitam, non nihil subsistere, sicut Martha (*quæ stetit*) & Christum Dominum petitionibus compellare, & Cõtemplationis spiritum, quantum sibi necessarius est, postulare; sicque dulci quadam & amica querela dicere: Domine videris mei obliuisci, solamque, & sororis meæ Contemplationis societate destitutam, relinquere: dic illi me vt iuet: & quia tuum dicere, est facere; & iubere, est exequi: iube mecum adesse Contemplationis Spiritum: *b mitte de Cælis & à Sede magnitudinis tue Spiritum sapientiæ, à quo illa procedit: vt mecum sit, & mecum laboret, & sciam quid acceptum sit apud te, & opere ipso mox exequar.*

II.

b Sap. 9. 10.

Verùm obseruandæ in hac re sunt nonnullæ imperfectorum querelæ, qui externis *actiua* occupationibus nimium dediti sunt, sibi que in eis complacent. *Quidam* enim occultâ quadam superbiâ de Christo Domino conqueruntur, quòd multum externis actionibus in Dei obsequio laborantes, solos quasi, & absque contemplationis suauitate & dulcedine relinquat; atque si nullam ipsorum curam gereret, nec vllò tali præmio, ipsorum atque aliorum labores efficiat, sicut *c pater senior filij prodigi* parenti suo conquerebatur, quod non sibi, sicut prodigo filio indulgeret: Est autem hæc insignis deceptio: quia supremus noster pater, omnium omninò curam ge-

VII.

c Luc. 15. 29

rit, tam actiuorum, quam contemplantium; singulisque sufficienter, iuxta cuiusque statum, prouidet: qui ergò DEVM, quasi in hac prouidentia negligentem, accusat, argumentum est, quod neque se, neque illum, ex defectu humilitatis agnoscat: qui enim DEVM & seipsum agnoscit, felicem se reputat, si ei seruiat etiam rependo, & absque vlla indulgentia, aut præmio alio, quàm sit ipsemet DEVS: & qui eò vsque se non humiliauerit, non obtinebit donum contemplationis, dicente scriptura: *d Non audebunt contemplari omnes, qui sibi videntur esse sapientes.* quia nimirum superbis & de se præsumentibus Contemplatio negatur: dabitur autem humilibus, & qui se se prouidentia diuinæ commiserunt.

d Job. 37. 24

Alij sunt, qui non quidem directè, sed obliquè tamen de ipsis contemplatiuis conquerruntur, vt Martha de Maria, eosque otiosos & exiguz in Ecclesiam & proximos vtilitatis reputantes, volunt vt contemplatione relicta, se ad externas actiones conferant: sicque licet non verbis expressè, illorum tamen occupationem quasi fastidiètes, Christo Domino re ipsa dicere videntur: *dic vt me adiuuet,* iube illos à tuis pedibus surgere, & ad nos iuandos accedere. Quæ etiam magna est illusio, parumque in spiritu exercitatorum indicium, qui reliquos omnes velint ea, quam ipsi tenent, viâ deducere. Contemplatiui siquidem otiosi non sunt, sed satis benè occupati in Domini sui obsequio; quo ille valdè dele-

ctatur;

Etatur; iuuantque non mediocriter Ecclesiam ipsam, eiusque operarios, quando à DEO Domino nostro gratiam & fauorem obtinent, ad eorum labores & operum fructus. Ideoque ipse Dominus aduocatum se exhibet contemplantium, vt in hac historia videbimus, eum statim Mariam defendisse. Quare plurimum mea intererit in coelestis Patris manus me proijcere, qui gratias & dona sua *singulis di-*
uidit prout vult, & nobis expedit; & hac confidentiâ eam partem modumque viuendi amplectar, quem ipse mihi designauit, gratias etiam pro eo agens, quem alijs communicauit; & gaudens quòd illi magni sint; suaque illa magnitudine meam iuuent paruitatem: vt charitate hac, aliorum dona, mea propria faciam. O DEVS cordis mei, procul à me huiusmodi sint querelæ, satis mihi sit, quod tu facias, ne ego conquerar: siquidem nihil, quòd à te prodeat, potest mihi non esse percommo-

c Cor. 12. 11

ALIAE VITAE ACTIVAE
 imperfectiones, quas Christus Dominus corrigit, vt illa perfectior
 euadat §. 4.

RESPONDENS dixit illi a Dominus: *a Luc. 10. 41*
Martha Martha sollicita es, &
turbaris erga plurima. Hac respõ
 sione Christus, iterato Marthæ
 nomine, ita amorem erga illam
 aperit,